

॥ १९ ॥ २० ॥ जरानामाकश्चित्कैवर्तः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अभ्ययुर्मनसाऽस्माभिर्दत्तः शापस्त्वयाक्षंतव्य इति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ किंकरोयमदूतस्तत्तुल्यं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

वृण्यंधकविनाशायमुसलंघोरमायसं ॥ वासुदेवस्यदायादः सांबोयंजनयिष्यति ॥ १९ ॥ येनयूयंसुदुर्वृत्तानृशंसाजातमन्यवः ॥ उद्धेतारः कुलं कृत्स्नमृते
रामजनार्दनौ ॥ २० ॥ समुद्रं यास्यति श्रीमांस्यत्कादेहं हलायुधः ॥ जराकृष्णं महात्मानं शयानं भुवि भोत्स्यति ॥ २१ ॥ इत्यब्रुवंत ते राजन्प्रलब्धास्तैर्दुरात्मभिः ॥
मुनयः क्रोधरक्ताक्षाः समीक्ष्याथ परस्परं ॥ २२ ॥ तथोक्ता मुनयस्ते तु ततः केशवमभ्ययुः ॥ अथाब्रवीत्तदा वृष्णीन् श्रुत्वैवं मधुसूदनः ॥ २३ ॥ अंतज्ञो मतिमां
स्तस्य भवितव्यं तथेति तान् ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशः प्रविवेश पुरं तदा ॥ २४ ॥ कृतांतमन्यथानैच्छत्कर्तुं स जगतः प्रभुः ॥ श्वोभूतेथ ततः सांबो मुसलं तदसूतवै ॥
॥ २५ ॥ येन वृण्यंधककुले पुरुषाभस्म सात्कृताः ॥ वृण्यंधकविनाशाय किं करप्रतिमं महत् ॥ २६ ॥ असूतशापजं घोरं तच्च राज्ञेन्यवेदयन् ॥ विषण्णरूपस्तद्राजा
सूक्ष्मं चूर्णमकारयत् ॥ २७ ॥ तच्चूर्णं सागरे चापि प्राक्षिपन् पुरुषानृप ॥ अधोषयंश्च नगरे वचनादाहुकस्यते ॥ २८ ॥ जनार्दनस्य रामस्य बभ्रोश्चैव महात्मनः ॥
अद्य प्रभृतिसर्वेषु वृण्यंधककुलेष्विह ॥ २९ ॥ सुरासवो न कर्तव्यः सर्वैर्नगरवासिभिः ॥ यश्च नो विदितं कुर्यात्पेयं कश्चिन्नरः क्वचित् ॥ ३० ॥ जीवन्स शूलमारोहे
त्स्वयं कृत्वा स बांधवः ॥ ततो राजभयात्सर्वे नियमं चक्रिरे तदा ॥ नराः शासनमाज्ञाय रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि मुसलो
त्पत्तौ प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं प्रयतमानानां वृष्णीनामंधकैः सह ॥ कालो गृहाणि सर्वेषां परिचक्राम
नित्यशः ॥ १ ॥ करालो विकटो मुंडः पुरुषः कृष्णपिंगलः ॥ गृहाण्यावेक्ष्य वृष्णीनां नादृश्यत क्वचित् क्वचित् ॥ २ ॥ तमघ्नं तमहेष्वासाः शरैः शतसहस्रशः ॥ न चाश
क्यत वेदुंस सर्वभूतात्ययस्तदा ॥ ३ ॥ उत्पेदिरे महावातादारुणाश्च दिने दिने ॥ वृण्यंधकविनाशाय बहवो लोमहर्षणाः ॥ ४ ॥ विवृद्धमूषिकारथ्या विभिन्नमणि
कास्तथा ॥ केशानखाश्च सुतानामघंते मूषिकैर्निशि ॥ ५ ॥ चीचीकूचीति वाशं तिसारिकावृष्णिवेश्मसु ॥ नोपशाम्यति शब्दश्च सदिवारात्रमेव हि ॥ ६ ॥ अन्व
कुर्वन्नुलूकानां सारसाविरुतं तथा ॥ अजाः शिवानां विरुतमन्वकुर्वत भारत ॥ ७ ॥

स्वयंकृत्वा स्वयंकर्ता ॥ ३१ ॥ इति भारते मौसलपर्वणे लंकंठीये भारतभावादीये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमिति कालः कपोतोलूकादिरूपेण ॥ १ ॥ स एव क
चित् करालादिरूपोऽदृश्यत क्वचिन्न आवेक्ष्य परिक्रामन्ति शेषः ॥ २ ॥ सर्वभूतानां अत्ययो नाशो यस्मात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ मणिकान्मुत्पात्राणि ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥